

[Veistrup.]

har været om Ungdomsarbejdsløsheden, været det, der i og for sig var Maalet. Hvad det drejede sig om, det var ikke at faa de unge sat til Arbejde, saa at de kunde frembringe store Værdier inden for vort Samfund, men det centrale i Spørgsmaalet var i Virkeligheden Beskæftigelse, og saa var og er og bør efter min Mening Arbejdets Art og dets Udbytte være et fuldkommen underordnet Spørgsmaal; det er først og fremmest Beskæftigelsen, det drejer sig om. Det forhindrer selvfølgelig ikke, at der ved Planlæggelsen af denne Beskæftigelse kan tages erhvervsmæssige og økonomiske Hensyn; Forslaget, som det her foreligger, er gjort noget mere elastisk end den nugældende Lov, og jeg tror, at dette er en Forandring, som vil virke heldigt med Hensyn til Lovens Anvendelse rundt omkring i Kommunerne. I Kraft af Forholdenes Forskellighed inden for de forskellige Kommuner vilde et alt for stift System virke imod Lovens Hensigt.

Vi anbefaler, som sagt, Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Og maa jeg føje til, at jeg i og for sig er ganske enig i de Betragtninger, som den ærede sidste Taler fremførte over for det ærede Medlem, der var Ordfører for Partiet Venstre. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre hævdede, at det var saa ganske faa, der havde fundet Beskæftigelse i Kraft af denne Lov. Men det ærede Medlem maa erindre, at her ikke er Tale om samtlige arbejdsløse, der er kun Tale om 4 Aargange af de arbejdsløse, nemlig de unge fra 18 til 22 Aar, og dernæst, at der kun kræves Arbejde af dem i 2 til 4 Maaneder. Det er i Virkeligheden ikke saa ganske faa af de unge arbejdsløse, der er blevet beskæftiget som Følge af den gældende Lov. Og naar det ærede Medlem særlig pegede paa, at det burde være Kommunerne, der tog denne Opgave op, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er netop det, Forslaget selv understreger, idet det begynder saadan: at for saa vidt Kommuner, Foreninger o. s. v. ønsker at skaffe unge arbejdsløse Arbejde, saa kan de faa Tilskud i Henhold til denne Lov. Derfor synes jeg ikke, at denne Indvending fra det ærede Medlems Side har nogen Realitet bag sig. Jeg vil ogsaa tro, at det, i hvert Fald for Landets Vedkommende, i høj Grad vil være Kommunerne, maaske i Forbindelse med det saakaldte sociale Udvalg, som kan tage de Opgaver op, der her foreligger, og jeg haaber, at man ogsaa for Landets Vedkommende vil benytte Loven i saa stor Udstrækning som muligt, fordi den nu netop er gjort saa elastisk, at den ogsaa

kan anvendes rundt omkring i Landkommunerne, hvad der sikkert har været en vis Vanskelighed ved for den nugældende Lovs Vedkommende.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Udtalelser, ogsaa Venstres ærede Ordfører for den noget ændrede Stemmeføring, set i Forhold til i Fjor, idet han jo gav Udtryk for den Opfattelse, at Venstre i Virkeligheden gerne ønskede, at der skulde komme noget ud af dette Forslag. Endvidere takker jeg den ærede Ordfører for Venstre for hans virkelig betydningsfulde Udtalelse om, at man aldrig bør gøre Nar ad en Ministers Forsøg paa at løse en Opgave. Det var udtrykt i en saadan Almindelighed, at jeg glæder mig til fremtidig at se dette Fyndord gaa igen i de ledende Artikler i Venstres Presse.

I øvrigt har de andre ærede Ordførere til Dels imødegaaet den ærede Ordfører for Venstre, og da Sagen nu skal i Udvalg, kan jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Der er jo ingen, som ikke anerkender, at Venstre er et baade klogt og dygtigt Parti, set ud fra de allersnævreste Forretningssynspunkter. Dette Parti har det nemlig saaledes, at naar det faar en Række Indrømmelser — og alle de Ændringer, der findes i § 1, er jo Indrømmelser til Venstre —, saa indkasserer det disse Indrømmelser som Selvfølgeligheder, og derefter staar det op og siger: Det er dog ganske mærkværdigt, at Regeringspartierne og de Konservative ikke kan se, at vi har Ret! hvorefter det stiller en hel Række nye Krav op og siger: Hvis I vil gaa ind paa dem, kan vi nok blive enige. Men det tror jeg ikke bliver muligt, thi forinden Venstre opgiver at stille Forslag om noget i Retning af Tvangsarbejde, altsaa søger at smugle tvungen Arbejdstjeneste ind i en Lov, der decideret har til Formaal at give frivilligt Arbejde, forinden Venstre gaar bort fra Forsøget paa ad denne Vej at underminere det almindelige Lønniveau, selv det meget lave Lønniveau paa Landet, og forinden Venstre naar til Klarhed over, at Formaalet med en Lovgivning af denne Art ikke kan være at erstatte det normale Arbejde, som ogsaa skulde kunne opnaas for de unge, med Arbejde af den Karakter, her er Tale om, saa længe vil der ikke være Mulighed for at opnaa Enighed. Hvis det derimod kun drejede sig om yderligere Indrømmelser med Hensyn til de Arbejder, der